

της τὴν Κύπρον, ὁπόθεν ἐπιτηρεῖ τὴν Μ. Ἀσίαν. Μέγα λάθος τῆς πολιτικῆς τοῦ ἀνδρὸς εἶνε ἡ προσάρτησις ἐν τῇ νοτιῇ Ἀφρικῇ τῆς πολιτείας Τρανσβαάλ· μέγας δὲ θρίαμβος ἡ βερολίνειος συνθήκη, δι' ἧς ἀνευ ῥανίδος ἀγγλικῆς αἵματος διέρρηξε τὴν συνθήκην τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Ἀναγνώσεως ἀξία εἶνε τὰ ἀπὸ τοῦ 1878 περιγραφόμενα ἀνέκδοτα. Ἀπὸ τοῦ ξενοδοχείου του μετέβαινε εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς συνόδου ὁ Βήκονσφηλδ πεζός, στηριζόμενος εἰς τὸν βραχίονα τοῦ γραμματέως του καὶ ἀδιαφορῶν περὶ τοῦ κεινότητος καὶ θεωμένου πλήθους. Μιᾶ τῶν ἡμερῶν ἐπιπτε ῥαγδαία βροχῆ, καὶ ὁ Βήκονσφηλδ ἀπώλεσε καθ' ὁδὸν τὸ ῥινόμακτρον του. Ὁ εὐρετής ἐκόμισεν αὐτὸ κατερρυπωμένον, καὶ παρεκάλεσε τὸν λόρδον νὰ τὸ χαρίσῃ αὐτῷ δῶρον εἰς ἀνάμνησιν τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἔσχε τὸ εὐτύχημα νὰ προσκαγορεύσῃ τὸν ἐξοχὸν πολιτικόν. Οἱ δύο ἄγγλοι δὲν ἐνόουν τὴν γερμανικὴν ὁ γραμματεὺς δὲ, ὑποπεύσας, ὅτι πρόεκειτο περὶ ἀμοιβῆς, προσήνεγκεν αὐτῷ ἀγγλικὴν λίραν. Ἰδὼν ὁ Βήκονσφηλδ, ὅτι ὁ γραμματεὺς δὲν ἐάντησε τοὺς πόθους τοῦ εὐρετοῦ, στηριχθεὶς ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τῶν μεγάρων τοῦ πρίγκιπος Φρειδερίκου, ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ ἐπισκεπτηρίου του· «δὲν νοοῦμεν τὴν γερμανικὴν σᾶς περιμεινόμενον αὐριον περὶ τὴν μεσημβρίαν». Τὴν ἐπιούσαν δὲ μαθὼν παρὰ διερμηνευτοῦ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ γερμανοῦ, ἐχάρισεν αὐτῷ τὴν φωτογραφίαν του ἐπιγράφας τάδε. «Θέλετε ῥινόμακτρον, πρῶν λευκόν, νῦν δὲ κατερρυπωμένον. Λάβετε ἀντὶ τούτου ἄνδρα, λευκὸν μὲν τὴν τρίχα κατὰ κακὴν μοῖραν, ἀλλ' οὐπω πεσόντα, καίπερ πολυτρόπως προσηλακισθέντα». Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν τῆς συνόδου παρῆστη ὁ Βίσμαρκ ἔχων βαθὺν πώγωνα λευκόν· ἅπαντες οἱ διπλωμάται, γινώσκοντες αὐτὴν μετὰ τῶν τριῶν μόνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τριῶν καὶ τοῦ ἱστορικοῦ μύστακος, ἡρμήνευσαν πολυτρόπως καὶ ἐπὶ τὸ σκοπτικώτερον τὴν ἀλλοίωσιν τοῦ προσώπου, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησαν νὰ ποιήσωσιν αὐτῷ νύξιν. Κατὰ τὴν δευτέραν συνεδρίαν ὁ θρασὺς Βήκονσφηλδ εἶπε αὐτῷ γεγωνυῖα τῇ φωνῇ· «πρίγκιψ, τοσοῦτον ἄλλοτον ἐνεδύθητε πρόσωπον, ὥστε κατ' ἀρχὰς δὲν σᾶς ἀνεγνωρίσαμεν. Ἡρέπει νὰ ἀφέλητε τὴν προσωπίδα, πρὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ χοροῦ, ἵνα μὴ τοῦλάχιστον προκληθῆτε ὑπὸ κτινος «νὰ ἀφήσητε ἡμῖν τρίχας». Ὁ Βίσμαρκ ἐμειδίασε, κατὰ δὲ τὴν τρίτην συνεδρίαν παρῆλθεν ἐξυρημένος τὸ γένειον καὶ ἔχων μόνον μύστακα. Ἐν τῷ ἐπισήμῳ γεύματι τοῦ πρίγκιπος διαδόχου ὁ ἰσχυρὸς διπλωμάτης μετὰ τοῦ ἀγγλικῆς πολιτικοῦ φράκου εἶχε τι κωμικὸν καὶ ἀξιογέλαστον· ὁσάκις ὅμως ἤνοιγε τὸ στόμα, ἔλαμπε τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ ἐνέπνεε σεβασμόν. Ἐγερόντων τῶν συντραπέζων, ἤθελεν ὁ Βήκονσφηλδ νὰ ἐπάρῃ εἰς μνημόσυνον τῆς ἐστιάζεως γλυκίσματα, φέροντα τὴν εἰκόνα τοῦ αυτοκρά-

τορος καὶ τοῦ διαδόχου· ἀλλ' ὁ Βίσμαρκ, λαθὼν αὐτὸν ἐκ τῆς δεξιᾶς, τὸν ὠδήγει εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ καφέ. Ὁ Βήκονσφηλδ, ἐπειδὴ ἐξέπεσον τῆς χειρὸς του δύο γλυκίσματα, εἶπε πρὸς τὴν θυγατέρα τῆς βασιλείσης Βικτωρίας· «μόνος ὁ πρίγκιψ διαπράττει τοιαῦτα κακουρήματα· οὐδενὶ οὐδὲν δίδει· ἀλλὰ καὶ οὐδενὶ ἐπιτρέπει νὰ λάβῃ τι». Νοήσας ὁ Βίσμαρκ, ὅτι ἠνώχλησε τὸν Βήκονσφηλδ ἐν τῇ ἀρπαγῇ τῆς λείας του, τὸν ἐδοθήθησε μειδιῶν καὶ λέγων «οὐδενὶ οὐδὲν δίδω· ἀλλὰ προθυμότητα, ὡς βλέπετε, στέργω ὑγιεῖς συμμαχίας»¹.

ΝΕΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

τῶν ὀπωροφόρων δένδρων.

Ἐυρύτεραν ὁσημέραι ἐπέκτασιν λαμβάνει ἐν Ἀγγλίᾳ νέος τρόπος καλλιέργειας τῶν ὀπωροφόρων δένδρων, πολὺ παρέχων τὸ ἐνδιαφέρον, ὅστις δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ διαδοθῇ καὶ εἰς ἄλλας χώρας.

Ἐν Ἀγγλίᾳ καλλιεργοῦνται ὀπωροφόρα δένδρα ἐντὸς σινικῶν ἀγγείων, καὶ ἐντὸς ἔτι ἀπλῶν γαστρῶν. Καὶ τὰ δένδρα ταῦτα οὐ μόνον φύονται θαυμασίως, ἀλλὰ καὶ παράγουσιν ὠραίους καρπούς. Οἱ καλλιεργοῦντες αὐτὰ ἀποκτῶσιν οὕτω κερασέας, ῥοδακινέας, βερυκοκκέας, ἐχρούσας ὕψος πεντήκοντα, ἑκατὸν ἑκατοστομέτρων, νανοφυῆ δενδρύλλια, τῶν ὁποίων οἱ καρποὶ ἔρχονται ἕως εἰς τὰ χεῖλη αὐτῶν.

Τὰ δένδρα τίθενται ἐντὸς κανίστρων· τὰ ἄνη των διαχέουσι τὴν εὐωδίαν των, καὶ μετὰ δύο μῆνας παράγουσι τοὺς εὐχύμους αὐτῶν καρπούς. Ἐν Λονδίῳ ἀπὸ δύο περιήπου ἑτῶν τρώγουν ῥοδάκινα καὶ βερύκοκκα δρεπόμενα ἀπὸ τοιούτων δένδρων.

Τὰ κομψὰ ταῦτα δενδρύλλια εἰσὶ προωρισμένα νὰ καταλάβωσι τὴν πρωτίστην θέσιν εἰς τὰ ἐπιδόρπιά μας. Τίς θὰ τολμήσῃ νὰ παραθέσῃ ἐντὸς πινακίου ῥοδάκινα ἢ κεράσια, ὅταν θὰ ἦνε δυνατόν νὰ κόπτομεν ταῦτα ἀπὸ τὸ δένδρον διὰ τῶν ἰδίων ἡμῶν χειρῶν; Καίτοι τοσοῦτον μικρὸν τὸ δένδρον, εἶνε κατάφορτον καρπῶν. Εἶνε δυνατόν νὰ τεθῇ παρ' ἑκαστον συνδαιτυμόνα ῥοδακινέα, κερασέα, μάλιστα 25 ἢ 30 ἑκατοστομέτρων ἔχουσα ὕψος, καὶ φέρουσα κατὰ μέσον ὄρον τρεῖς μέχρι πέντε καρπούς.

Βεβαίως εἶνε λίαν ἐπαγωγὸς ἰδέα τὸ νὰ προσφέρωμεν ἀπὸ τοῦ δένδρου τὰς ὀπώρας, καὶ πανταχοῦ ἐν ὀλίγῳ θέλει εὐρεῖ διὰδοσιν. Βεβαίως τούτου οἱ φιλόδενδροι θὰ βλέπωσι καθ' ἑκάστην πρὸ τῶν ὀμμάτων αὐτῶν αὐξάνοντα τὸν καρπὸν, καὶ ἡ καλλιέργεια αὕτη πολλὴν βεβαίως τέρψιν θὰ παράσχῃ εἰς τοὺς ἀερόνους. Ὁ δὲ τρόπος τῆς καλλιέργειας τῶν νανοφυῶν τούτων δένδρων δὲν εἶνε καθόλου δύσκολος. Ἀρκεῖ νὰ φυτεύσῃ τις ἐντὸς ἀγγείου βλαστὸν ὀπωροφόρου δένδρου, ἀφαιρῶν τὰς χονδράς του ρίζας· ὁ βλαστὸς οὗτος τρέφε-

ται διὰ τοῦ τριχώματος τῆς ρίζης του, καὶ ἐντὸς γάστρας δ' ἔτι ὑπάρχει ἀριστὸν χῶμα ὅπως συντελέτη εἰς τὴν αὐξησιν τοῦ δειδουλλίου. Τὸ κλάδευμα τῆς ρίζης ἐπισπεύδει τὴν καρπορορίαν καὶ ἐπαυξάνει τὴν γονιμότητα καὶ τὴν πρωιμότητα τοῦ ὄνδρου. Ὁ ἀρχικηπουρὸς τῆς βασιλίτσῃς τῆς Ἀγγλίας κατόρθωσε νὰ παραγάγῃ μέχρι εἰς σταφυλῶν ἐκ κλιμάτων καλλιερουργμένων ἐντὸς δοχείων καὶ μόνον δεκαοκτὼ μηνῶν ἡλικίαν ἔχοντων. Ἡ νέα καλλ. ἐργασία ὀρίζεται διὰ τριῶν λέξεων: *Ταχέως, καλῶς καὶ εὐκόλως*. Πάντες θὰ δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ ἔχωσιν ὀπωροφόρον κήπον, καὶ νὰ καλλιερῶσιν ὑπὸ τὰς στέγας των βελοκίεας, βολανιέας, κερσέας, ἀπιδέας κτλ. Τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠρελίμου· παρὰ τὴν γάστραν τῶν ἀνθρώπων ἢ γάστρα τῶν ὀπωρῶν.

Κορία Π*

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Ἡ νέα ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις γενομένη ἀπογραφή δὲν περιορίσθη μόνον εἰς τὴν λεπτομερῆ ἀπαρίθμησην τῶν κατοίκων, ἀλλὰ περιελάβε καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ πᾶν τὸ εἰς αὐτὴν ἀναγόμενον, ἐν τούτῳ δὲ τῷ κεφαλαίῳ ἀποκαλύπτει ἢ εἶν περιεργότατα πράγματα.

Ἐν Νέξ Ὑόρκη καὶ Brooklyn εὗρέθη ὅτι ἀπορρίπτονται ἐτησίως εἰς τὰς ὁδοὺς τρία περίπου ἑκατομμύρια ζευγῶν παλαιῶν ὑποδημάτων. Τὰ ὑποδήματα ταῦτα ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες ἔργον ἔχουσι νὰ τὰ συλλέγωσι, καὶ τὰ μὲν καλλίτερα ἐπιδιορθώνουσι, στιλβόνοῦσι καὶ μεταπωλοῦσιν εἰς ὑποδηματοποιούς τῆς ἐσχάτης τάξεως, εἴτε εἰς ζεύγη, εἴτε καὶ καθ' ἑν χωριστὰ, ὅταν τύχη μόνον τὸ ἐν νὰ εἶνε καλόν. Φαίνεται δὲ ὅτι ὑπάρχουσιν πρόσωπα, τὰ ὁποῖα φθείρουσι περισσότερο τὸ ἐν τῶν ὑποδημάτων των, καὶ διὰ τοῦτο ἀγοράζοντες ἀντικαθιστῶσιν αὐτὸ ἐκ τῶν ὡς εἴρηται διορθωμένον.

Τὰ ὅλως ἐφθαρμένα ὑποδήματα καὶ ἀνεπίδεκτα διορθώσεως κόπτονται εἰς τεμάχια, εἰς ὧν τὰ μὲν καλλίτερα χρησιμεύουσιν εἰς ἐπιδιορθωσιν ἄλλων ὑποδημάτων, τὰ δὲ ἄλλα . . . φρικτὸν εἶπεν! χρησιμεύουσιν εἰς κατασκευὴν βωμίου τῆς Ἰαμαϊκῆς διὰ τρόπον, ὃν γνωρίζουσι μόνον οἱ κατασκευασταί. Λέγεται ὅτι τὰ λείψανα ταῦτα τῶν παλαιῶν ὑποδημάτων τὰ ρίπτουσιν ἐντὸς οἰνοπνεύματος, ἔνθα τὰ ἀφίνουσιν ἐπὶ ἐβδομάδας νὰ βράζωσι, τὸ δὲ οὕτω κατασκευαζόμενον προϊόν φαίνεται ὅτι υπερβαίνει κατὰ τὴν διαύγειαν καὶ τὸ χρῶμα, ὡς καὶ κατὰ τὴν ὄσμην καὶ τὴν γεῦσιν, τὰ καλλίτερα βῶμια τῆς Ἰαμαϊκῆς.

Ἄλλη βιομηχανία οὐχ ἥττον παράδοξος εἶνε ἢ ἐπομένη. Κατασκευαστὴς τις πηκτῆς τομάτας κάμων ἐτησίαν πώλησιν 100 χιλιάδων φράγκων, εἶπεν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς ὑπάλληλον, ὅστις τὸν ἠρώτα, ὅτι κατ' ἔτος ἐπρομηθεύειο παρὰ τῶν καταστημάτων, τὰ ὁποῖα κατα-

σκευάζουσι τὸ προϊόν τοῦτο, τοὺς σπόρους καὶ τὰ ἄλλα ἀπορρίμματα τῆς τομάτας, τὰ ὁποῖα βράζων κατασκευάζει ἀκόμη ἐξαιρετικὸν πηκτικὸν τομάταρ, ἂν καὶ ἐκ δευτέρας χειρὸς.

Ἄλλη βιομηχανία εἶνε τὰ κάρτια, ἢ ἡ κρυσταλλωμένη ζάχαρις, τὴν ὁποῖαν πωλοῦσι καθ' ἑθὺν εἰς τὰ παιδία· τὸ προϊόν τοῦτο κατασκευάζουσιν ἀπλοῦστατα ὡς ἔπεται· ἀναμιγνύουσι 75 τοῖς 100 κρητίδος ἢ γύψου, του· ἔστι λευκῆς γῆς, μὲ 25 τοῖς 100 ζαχάρους ἢ ἄλλης γλυκείας ὕλης, καὶ τὸ πρᾶγμα τελειώνει.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ περιήμου σαπωνίου τῆς Καστίλλης δὲν εἶνε πολὺ διάφορος ἀπὸ τὴν τοῦ καρτίου. Δι' αὐτὸ λαμβάνουσι 80 τοῖς 100 κόνιν ἐξ ἐκείνης, τὴν ὁποῖαν μεταχειρίζονται οἱ ὑποδηματοποιοί, ταύτην δὲ ἀναμιγνύουσι μὲ 20 τοῖς 100 λίπους ἀθλίας ποιότητος, ἐκ δὲ τοῦ οὗτω κατασκευαζόμενου προϊόντος εἰσπράττουσιν ὄχι ὀλίγα οἱ σαπωνοποιοί.

Πρὸς πᾶσι τούτοις ὑπάρχουσιν ἐν Νέξ Ὑόρκη ἄνθρωποι ἔργον ἔχοντες νὰ εἰσάγωσιν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς βιομηχανικὰ ἀντικείμενα ἀτελῶς κατασκευασμένα, ἵνα ἀποφεύγωσι τὸν τελωνειακὸν δασμὸν, ὅστις εἶνε βαρῦτατος. Τὴν καταργασίαν αὐτῶν συμπληροῦσι κατόπιν δι' ἐπὶ τούτῳ τεχνιτῶν, τὰ δὲ προϊόντα ταῦτα πωλοῦσιν εἰς ἀδράς τιμὰς ὡς κατ' εὐθεῖαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχόμενα.

**

Ἡδὲν ἢ φράσις

ΧΟΡΕΥΟΜΕΝ ΕΠΙ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΥ

Διαμυρισθητοῦσί τινες ὅτι ὁ Σαλβάνδρος εἶπε πρῶτος τὴν φράσιν ταύτην, τὴν ὁποῖαν ἀποδίδουσιν εἰς ἀνώνυμον τινὰ συντάκτην τοῦ ἀρχαίου *Φιγαρώ*. Ἄλλ' ὁ Σαλβάνδρος διηγεῖται ὁ ἴδιος πῶς αὐτὸς εἶπε τὴν φράσιν ἐν οἷς ἐξίστοροῖ τὰ τῆς ἐορτῆς, ἣν ἐπέσφραξεν νὲ τῷ «Βασιλικῷ Παλατίῳ» εἰς τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν τῆς Νεκπόλεως τῶν Ἰούνιον τοῦ 1830 ὁ δούξ τῆς Αὐρηλίας.

«Εἶχα καλήσει, λέγει, πρὸς τινὰ τῶν ὑπουργῶν περὶ τῶν κινδύνων, εἰς οὓς ἐξετέθη ἡ βασιλικὴ ἐξουσία». — «Δὲν θὰ ὑποχωρήσωμεν οὐδὲ βῆμα», ἀπήντησεν ἐκεῖνος. — «Τότε λοιπὸν, τῷ εἶπα ἐγὼ, ὁ βασιλεὺς καὶ σὺς θὰ ὑποχωρήσητε κατὰ ἐν βασιλείον». Ἦτο δὲ ὁ ὑπουργὸς οὗτος ἐξόριστος κατόπιν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ καταδικασμένος εἰς πολιτικὸν θάνατον — πλησίον τοῦ ἐκπτώτου βασιλέως.

Μετὰ τοῦτο διεβλῶν ἐγγύθεν τοῦ δουκὸς τῆς Αὐρηλίας, πρὶς ὃν ἔλεγον φιλοφρονήσεις πολλὰς διὰ τὴν λαμπρότητα τῆς ἐορτῆς, εἶπα τοὺς λόγους τούτους, ἐπαναληφθέντας ὑπὸ τῶν ἐρημερίδων τῆς ἐπιούσης· «Ἡ ἐορτὴ αὕτη εἶνε ὅλως νεαπολιτικὴ, χορευόμεν ἐπὶ ἡφαιστείου».

Ἡ φράσις αὕτη ἄρα ἀνήκει ἀσφαλῶς εἰς τὸν Σαλβάνδρον.

Ω.